

บรรณานุกรม

ก. เอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Sources)

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

_____. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกพร้อมมรรคถา แปล ชุด ๕๑ เล่ม. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๒๕.

ข. เอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Sources)

(๑) หนังสือ

กรมศิลปากร. จักรวาลที่ป็นของพระสิริมั่งคณาจารย์. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร, ๒๕๒๓.

จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระ. รวมพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง พระราชหัตถเลขาในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพมหานคร : องค์การคำคุณา, ๒๕๔๘.

จิตตวน โณ ภิกขุ. ตายแล้วไปไหน. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

ประยูร ดิษฐานพงศ์. ความตายของมนุษย์ตายแล้วไปไหน. กรุงเทพมหานคร : ไพลินบุ๊กเน็ต, ๒๕๔๖.

ปรุทม์ บุญศรีตัน. หลักพระพุทธศาสนา. เชียงใหม่ : มรดกล้านนา, ๒๕๕๒.

พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหลวงชินวราวุฒิน. พระกัมภีร์อภินันปทีปิกา. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๐.

พระเทพวิสุทธิกวี (พิจิตร จิตตวน). จิตวิทยาในพระอภิธรรม. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

พระธรรมธีรราชมหามุนี (โชดก ญาณสิริ ป.ธ.๘). อนุสรณ์ ในงานพระราชทานเพลิงศพ พระครูวิสุทธิคุณาการ (สังข ตีสุโร ปธ.๕). กรุงเทพมหานคร : สนิทพันธ์การพิมพ์, ๒๕๑๔.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๗.

กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

_____. **พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

พระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร). **กรรมที่ปณี เล่ม ๑**. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๔๕.

_____. **ภูมิวิลาสินี**. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๔๕.

_____. **โลกที่ปณี**. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๔๕.

พระพุทธโฆสเถระ. **คัมภีร์วิสุทธิมรรค**. แปลและเรียบเรียงโดยสมเด็จพระพุทธาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร).

กรุงเทพมหานคร : ธนาพรส, ๒๕๕๑.

พระมหาบุญมี มาลาวิชโร. **พระพุทธศาสนากับความตาย**. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๔๘.

พระโมคคัลลานเถระ. **พระคัมภีร์อภิธานปิปปิกา**. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๐๘.

พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ ฐิตญาโณ). **ปัญหานานาชาติ**. กรุงเทพมหานคร : พรศิวการพิมพ์, ๒๕๓๕.

พระราชวรมุนี (ประยูร ฐมฺมจิตฺโต). **รวมปาฐกถาธรรม ชุด พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์**, กรุงเทพมหานคร : ศยาม, ๒๕๔๑.

พระวัลลภ ขวนปญฺโญ. **กฎแห่งกรรม**. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๔๒.

พระสัทธัมมโชติกะ ฐมฺมาจริยะ. **ปฎิจจสมุปบาทที่ปณี ปริเฉทที่ ๘**. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

_____. **ปรมัตถโชติกะ ปฎิจจสมุปบาทที่ปณี**. กรุงเทพมหานคร : วี.อินเตอร์พริ้นท์, ๒๕๔๖.

_____. **ปรมัตถโชติกะ มหาอภิธัมมัตถสังคหฎฐิกา ปริเฉทที่ ๕ เล่ม ๑**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : ทิพยวิสุทธ, ๒๕๕๑.

_____. **ปรมัตถโชติกะ มหาอภิธัมมัตถสังคหฎฐิกา ปริเฉทที่ ๕ เล่ม ๒**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : ทิพยวิสุทธ, ๒๕๕๑.

_____. **ปรมัตถโชติกะ หลักสูตรมัชฌิมอภิธรรมิกะโท : ปฎิจจสมุปบาทที่ปณี**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

พระสีลาจารย์เถร. **อภิธัมมุตตงฺคหที่ปณี**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิญญูญาณ, ๒๕๔๗.

พระโสภณมหาเถระ (มหาสีสยาตอ). **มหาสติปัฏฐานสูตร ทางสู่พระนิพพาน**. แปลโดย พระพรหมโมลี (สมศักดิ์ อุปสโม ป.ธ.๕, M.A., Ph.D.). พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : ไทยรายวันการพิมพ์, ๒๕๔๕.

พระอนรุทธาจารย์, พระญาณชชะ. **อภิธัมมัตถสังคหะและปรมัตถที่ปณี**. แปลโดยพระคันธสารากิจวงศ์. กรุงเทพมหานคร : ประยูรสาส์นไทยการพิมพ์, ๒๕๕๒.

พระอาจารย์อินทวั่งสระเถระ. ปุจฉาวิสัชนา มหาสติปัฏฐานสูตร. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ๒๑ เซ็นจูรี จำกัด, ๒๕๔๕.

พิสิฐ เจริญสุข. เบญจศีล-เบญจธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๓.

พุทธทาส ภิกขุ. หัวใจของธรรม. กรุงเทพมหานคร :ธรรมทานมูลนิธิและธรรมสภา, ๒๕๔๓.

พิน คอกบัว. รายงานการวิจัย เรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับสังสารวัฏ : การเวียนว่ายตายเกิดในพระพุทธศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ศิลปาบรรณาการ, ๒๕๔๓.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. พระสูตรและอรรถกถาแปล, สัทธัมมปาลินี อรรถกถาเอกนิทเทส, กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย. ๒๕๒๘.

_____. มังคลัตถทีปนี แปล เล่ม ๑. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

_____. อภิธัมมัตถสังคหบาลี และอภิธัมมัตถวินิฎฐิกา ฉบับแปลเป็นไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๒๕.

วสิน อินทสระ. หลักกรรมและการเวียนว่ายตายเกิด. พิมพ์ครั้งที่ ๒๐. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมดา, ๒๕๔๘.

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส. ธรรมวิภาค ปริเฉท ๒. พิมพ์ครั้งที่ ๓๘, กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๓.

_____. สารานุกรมพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๒๕.

สุชนา ศิริชัยกร. คู่มือตายดี. กรุงเทพมหานคร : ไทยรายวันการพิมพ์, ๒๕๕๒.

สุชนา ศิริชัยกร และคณะ. “การวิเคราะห์คัมภีร์พระพุทธศาสนา : ความตายกับมรณัสสติ”. รายงานการวิจัย. ฝ่ายคัมภีร์พุทธศาสน์ กองวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

สุนทร ณ รัมย์. พุทธปรัชญาจากพระไตรปิฎก. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก (ราชบัณฑิต). คำบรรยายพระไตรปิฎก. กรุงเทพมหานคร : หอรัตนชัย, ๒๕๕๐.

แสง จันทร์งามและคณะ. พระไตรปิฎกสำหรับเยาวชน เล่ม ๕. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๕.

แสง บุญเฉลิมวิภาส. กฎหมายการแพทย์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๔๖.

(๒) วิทยานิพนธ์

จุฑามาศ วาริแสงทิพย์. “การฟื้นฟูคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายด้วยธรรมปฏิบัติ”.

วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

ชูศรี บรุษทอง. “การศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเรื่องความตายในพระอภิธรรมปิฎก”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

ชนาคม บรรเทากุล. “การศึกษาวิธีการสอนวิปัสสนากัมมัฏฐานของพระอาจารย์ภักทันทะ อสภมหาเถระ อัครมหากรรมฐานาจารย์”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

พระพงศธร คมภิรมโม (แก้วลาน). “ศึกษาเรื่องปรโลกในพระสุตตันตปิฎก : การศึกษาเชิงวิเคราะห์”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

พระมหาอภิศักดิ์ วรรณโณ (รินโรสง). “ศึกษาเชิงวิเคราะห์การให้ผลแห่งกรรมที่ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถาธรรมบท”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

สยาม ราชวัตร. “วิธีการอ้างเหตุผลเพื่อยืนยันความมีอยู่ของโลกหน้าในพระพุทธศาสนาเถรวาท”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

อุดมพร ชื่นไพบูลย์. “การไม่หลงตายในคำสอนพระพุทธศาสนา”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.